

Carlsen-Skiødt: Forslaget til Lov om Købstadkommunernes Styrelse har jo haft en ret langvarig og ogsaa en ret trang Gang igennem Rigsdagens Ting. Det er femte Aar, Sagen er til Behandling. Først var den til Behandling i Landstinget i Samlingen 1928—29, derefter i Folketinget i 1929—30; ingen af Stederne blev Forhandlingerne ført til Ende. I 1930—31 blev Forslaget vedtaget i Folketinget med en Del Ændringer; i 1931—32 blev det forelagt i Landstinget, og det samme er sket i 1932—33, altsaa for femte Gang. Men har det været en noget trang og langvarig Gang hidtil, har jeg paa Følelsen, ogsaa efter den højtærede Indenrigsministers Udtalelse, at nu skal det gaa i en Fart paa Slutningen, saadan omtrent efter det gamle Ord: Nu eller aldrig!

Hvad selve Lovforslaget angaar, har det ikke været anderledes i al Almindelighed, end at man godt kunde forhandle sig til Rette om det. Naturligvis kan der være et og andet, man ikke er tilfreds med, og som man kunde have ønsket anderledes, men saadan er det vel altid med Lovforslagene, naar de skal gennem de to Ting i Rigsdagen. Det, der har været Spørringen hidtil, har jo været Bestemmelsen i Lovforslagets § 18, sidste Stykke, om Indlemmelsen af Landdistrikter i en Kommune, altsaa hele det store Indlemmelsesspørgsmaal, som nu er blevet løst ved Loven om Landkommunernes Styrelse. Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sagde, at han havde paa Følelsen, at nu var det Spørgsmaal i Odense blevet løst saadan, at alle var tilfredse eller havde faaet, hvad de ønskede — saadan tror jeg, han udtrykte sig. Jeg ved nu ikke rigtigt, om det passer, jeg er ikke helt sikker paa, at alle Parter har faaet det, de har ønsket, men det er jo et underordnet Spørgsmaal i denne Forbindelse.

Som den højtærede Indenrigsminister oplyste, skal jo Loven ifølge sidste Paragraf i Lovforslaget træde i Kraft den 1. April 1933, det vil sige om nogle faa Dage, og da der formentlig skal udsendes adskillige Cirkulærer til Kommunalbestyrelserne, vil det sige, at hvis den Frist skal overholdes, er Tiden meget knap.

Nu maa jeg sige, at jeg er af den Opfattelse, at et Lovforslag, som er saa omfattende, og som samtlige Købstæders Kommunalbestyrelser skal rette sig efter formentlig i en længere Aarrække, bør ikke jages igennem, og naar vi her i den danske Rigsdag har to Ting, som skal gennemgaa de enkelte Lovforslag, bør det ogsaa være saadan, at Lovene ikke slipper ud, medmindre de har faaet en forsvarlig Drøftelse

i begge Ting. Hvis Købstadkommunalloven skal træde i Kraft 1. April, vil en saadan Behandling ikke kunne naas her i Folketinget. Jeg maa for mit Vedkommende slutte mig til det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Vagn Bro gjorde sig til Talsmand for: at Lovforslaget bør behandles i Udvalg, og jeg kan ikke tiltræde den Opfattelse, at det kan blive en meget kortvarig Udvalgsbehandling, for en saadan meget kortvarig Udvalgsbehandling anser jeg for værdiløs i dette Tilfælde. Jeg maa bede om, at Lovforslaget behandles i Udvalg, og saa maa vi se, hvor langt vi kan komme. Jeg ønsker ikke i Dag her fra dette Sted overhovedet at gøre Bemærkninger om de enkelte Paragraffers Indhold og Udformning eller om Fremgangsmaaden ved Forvaltningen af Loven; det vil jeg gøre i Udvalget, hvis der bliver Lejlighed dertil. Hvis mit Partis Udvalgsmedlemmer bliver afskaaret fra en saadan mere indgaaende Behandling af Lovforslaget, ja, saa maa vi fralægge os Ansvaret og udelukkende bygge paa, hvad Landstinget nu har vedtaget.

Jensen (Gørding): Det fremgaar jo af Bemærkningerne til det i Landstinget i Oktober 1932 fremsatte Lovforslag, at den højtærede Indenrigsminister har gjort mange Forsøg paa at faa dette Lovforslag gennemført. Nu synes det endelig, som om Ministeren skal faa Held med sine Bestræbelser, og jeg kan paa mit Partis Vegne udtrykke Tilfredshed hermed. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og da de Ændringer, som det andet Ting har føjet ind, ikke paa nogen Maade bryder med det her i Tinget vedtagne Forslags Principper, skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets snarlige Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres villige Udtalelser om Lovforslaget og for Tilsagnet for de tre Partiers Vedkommende om en hurtig Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro fremsatte enkelte Bemærkninger om Spørgsmaalet vedrørende Havnetaksterne og henviste til den Udtalelse, som min Kollega Trafikministeren har fremsat overfor Landsingsudvalget. Jeg maa sige, at det var mit Indtryk, at man i og for sig fra alle Sider var enig om, at selv om man, som det staar i Betænkningen, i saa vid Udstrækning som muligt maa stille den enkelte Havn frit, kan paa den anden Side, som det ogsaa blev udtrykt i Betænkningen af 1928 fra